

ת"פ 60020/10/13 - מדינת ישראל נגד רענן שרעבי, אלון מקייטין, אביחי יששכר אברהם

בית משפט השלום בראשון לציון

21 אפריל 2015

ת"פ 60020-10-13 מדינת ישראל נ'

שרעבי ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1..רענן שרעבי

2..אלון מקייטין

3..אביחי יששכר אברהם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם 1 וב"כ עו"ד גססה

הנאשם 2 וב"כ עו"ד עמי אסנפי

הנאשם 3 וב"כ עו"ד שרית מרום

גזר דין

רקע.

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום אשר מלכתחילה ייחס להם שלוש עבירות: קשירת קשר לעשות פשע, הסגת גבול פלילית וגניבת קו/מתקן תשתית/אמצעי בטיחות (כך לשון כתב האישום המקורי).

בדיון שהתקיים לפני ביום 25.2.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הסכמתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודייתם. באשר לעונש הוסכם כי התביעה תהיה רשאית לעתור לעונש של מאסר למשך חודשיים שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. הסניגורים יעתרו לעונש של מאסר על תנאי ללא קנס.

כפי ההסדר כך היה, כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו בעובדותיו והורשעו. התביעה עתרה להפנות הנאשמים לממונה על עבודות שירות בשב"ס (להלן - "הממונה") ואילו הנאשמים ביקשו להפנותם לשירות המבחן לקבלת תסקירים

שיבחנו בין היתר אי הרשעת הנאשמים.

על פי החלטתי מאותו יום, הופנו הנאשמים לממונה ולשירות המבחן.

כאן המקום לציין העובדות שבכתב האישום המתוקן אשר בהן הודה הנאשם. הנאשמים הודו כי ביום 14.6.13 בשעות אחר הצהריים הגיעו נאשמים 2 ו-3 לביתו של נאשם 1 המצוי בבית דגן. הנאשמים קשרו קשר לפיו יכנסו למתחם של חברת חשמל, המשמש כאתר פסולת, ויגנבו מתוכו כבלים שונים, ימכרו אותם ויחלקו התמורה שתתקבל מהמכירה. בהתאם לכך, טיפסו הנאשמים על עץ סמוך למקום נכנסו למתחם, כשהם עוטים כפפות שחורות על ידיהם וחובשים כובעים שחורים לראשיהם. בנסיבות אלה גנבו הנאשמים כבלים שונים המוערכים בשווי של 10,000 ש"ח, לאחר שהעבירו הכבלים מתוך המתחם והעמיסו אותם על עגלה נגררת השייכת לנאשם 1, כיסו העגלה ב"ברזנט" על מנת להסתיר הכבלים. משום מעשים אלה, הורשעו הנאשמים בעבירות כפי כתב האישום המתוקן והן: קשירת קשר לעוון, הסגת גבול וגניבה.

תסקירי שירות המבחן.

כאמור, בעקבות החלטתי הופנו הנאשמים לשירות המבחן. בעקבות הפנייה זו התקבלו שלושה תסקירים. עיון בשלושת התסקירים מגלה מסקנה אחת, הנתונים הרלוונטיים לשלושת הנאשמים, כגון, רקע חברתי, כלכלי, משפחתי, תעסוקתי, ונסיבות החיים, דומים עד כדי גבול זהות בין השלושה. מתוך התסקירים עולה כי מדובר בשלושה חברים, בני אותה שכבת גיל, נאשם 2 צעיר מהשניים האחרים בשנתיים אשר הרקע החברתי שלהם זהה. לעניין זה אתיחס בהמשך ככל שאדון בטענות הצדדים לעונש.

לאחר ששירות המבחן בחן כל הנסיבות, הנתונים והעובדות הרלבנטיים לעונש, שלא מצאתי לפרט בגזר הדין מטעמים ברורים, הגיע בסופו של דבר למסקנה כי בחינת הסיכונים והסיכויים להישנות העבירות מובילה לאי הרשעת הנאשמים וחיובם בשירות לתועלת הציבור (להלן - "של"צ").

טיעוני הצדדים לעונש.

התביעה עתרה להשית על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות. עמדה זו של התביעה מובלת על ידי עקרון אחד בלבד והוא חומרת המעשה לפי שיטת התביעה. לפי שיטה זו, אין זה משנה כי מדובר בשלושה נאשמים שאינם צעירים בגיל בני למעלה משלושים, חסרי עבר פלילי, אשר שירתו שירות מלא או חלקי בצה"ל, בעלי משפחות, מתפקדים בחברה באופן נורמטיבי, ולדעת שירות המבחן, הרשעה בדין יש בה כדי לפגוע בהם. דין אחד להם - החמרה בענישה תוך שלילת המלצת שירות המבחן. כאן המקום לציין נקודת מחלוקת רלוונטית בין הצדדים. התובע בטיעונו, הרחיב הדיבור באשר לתחכום הרב שיש בביצוע העבירה שכן, השלושה חברו יחדיו, תוך תכנון מוקדם ומדוקדק לבצע העבירה.

באי כוח הנאשמים כל אחד לפי תורו וטעמיו ביקש לקבל המלצות שירות המבחן, להימנע מהרשעתם תוך חיובם בשל"צ. באי כוח הנאשמים, התנגדו נחרצות לתמונה שצייר התובע לפיה מדובר בעבירה שבוצעה תוך תחכום רב שבא בעקבות תכנון מוקדם ומדוקדק. לדבריהם, מדובר בשלושה חברים המצויים בקשרים חבריים מזה שנים, אשר באותו מפגש אקראי ביניהם בביתו של נאשם 1 הנמצא סמוך למתחם בו אוחסנה פסולת של חברת חשמל, מצאו לגנוב הפסולת על מנת למכרה. אין מדובר בתחכום הנסב סביב ביצוע העבירה.

הכרעה.

באשר למחלוקת בין הצדדים לעניין התכנון המוקדם והתחכום שבביצוע העבירה, הרי שכל שיש לפני הן עובדות כתב האישום. למקרא העבודות יש מקום לסברה כי השלושה אכן, חברו יחדיו תוך תכנון מוקדם ותחכום. אך מתוך הנסיבות שלפני לרבות האמור בתסקירי שירות המבחן, יכול ותעלה תמונה שונה והיא של שלושה חברים שנפגשו באחד הימים מפגש חברי שגרתי בהיותם חברים משנים רבות, ובאופן ספונטני עלה הרעיון להיכנס למתחם הפסולת של חברת החשמל המצוי סמוך לביתו של נאשם 1 ולגנוב כבלים שבעיניהם נראו כפסולת ואשר ניתן להפיק מהפסולת רווח. אין לשלול טענה זו של הנאשמים.

בבואי לגזור הדין, וכפי שלדעתי יש לפעול בכל עת שלפני גזר הדין, יש להתבונן אל עבר הנסיבות ולקבוע מה מהות האירוע בגינו עומדים הנאשמים לדין, וכוונתי לבחינה מהותית ולא פורמלית. למעשה, לפנינו עבירה של גניבה. אכן, הנאשמים נפגשו יחדיו, וברגע מסוים גמלה בלבם לגנוב פסולת של חברת החשמל. העבירות של קשירת קשר והסגת גבול הן עבירות נלוות למעשה העיקרי והוא הגניבה.

לא בכדי פתחתי במילים אלה, שהרי תיקון 113 לחוק העונשין מחייב לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לערך החברתי שנפגע, ובמקרה שלפנינו גניבת פסולת של חברת חשמל, מידת הפגיעה שלא נראה שהיא ברף חומרה גבוה, מדיניות הענישה אשר בעבירות הגניבה בנסיבות שלפנינו אין המדיניות מובילה לענישה מחמירה ונסיבות הקשורות בעבירה שנראה לי כי אין מדובר בנסיבות מן החמורות שבאו לפתחי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם בעבירות הגניבה ואני חוזר ומדגיש כי המעשים שלפני הם מעשים המבטאים עבירה של גניבה, הרי הוא בין מאסר על תנאי ויש אף בנסיבות מסוימות שמשפטו של הנאשם יסתיים בלי הרשעה עד כדי מאסר בפועל למספר חודשים.

כאמור, הנאשמים ביקשו להימנע מהרשעתם. לא מצאתי להכביר מילים בעניין זה. אני מקבל המלצות שירות המבחן. המקרה שלפני בכל הכרוך בנסיבותיו אינו מתאים לאי הרשעת הנאשמים. אני סבור כי בעבירות של גניבה, גם בנסיבות המקרה שלפני, סיום ההליכים באי הרשעת הנאשמים תהיה במקרים חריגים ונדירים בהם מדובר בעבירות פעוטות של גניבה, בנסיבות של מעידת נאשם, ובנסיבות של פגיעה בלתי מידתית בנאשם אם יורשע. באשר לנאשמים שלפני, אני סבור כי בנסיבות המקרה ראוי לסיים ההליך באי הרשעתם. כמו כן, ככל שאני מעיין בתסקירי שירות המבחן אני מוצא בסיס לפגיעה קונקרטית במי מהנאשמים. לא התעלמתי מכך שבאשר לנאשם 2 מציין קצין המבחן כי הוצג לו מסמך

ממעסיקו של הנאשם כי הרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו. אלא שאף על פי כן איני מוצא בכך פגיעה קונקרטית. הנאשם עובד בחברת שלטי פרסום, ולו תעודת חשמלאי מוסמך לאחר סיום 13 שנות לימוד. הפגיעה, בו אם תהיה כזו, אינה בלתי מידתית ביחס למעשה העבירה.

במקרה שלפני גזר הדין הוא ראוי, כך לפי דעתי, הוא באיזון שבין עמדתה המחמירה של התביעה, המתעלמת מנסיבות המקרה ומנסיבות אישיות מקלות כפי המפורט בתסקירי שירות המבחן, לבין בקשת הנאשמים לסיים ההליכים באי הרשעתם. רוצה אני לומר כי העונש הראוי במקרה זה הוא השתת מאסרים מותנים וקנסות על הנאשמים.

לא מצאתי להרחיב הדיבור והניתוח בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין. כפי שקבעתי לעיל מתחם העונש הוא בין מאסר על תנאי עד כדי מאסר בפועל לחודשים מספר ובתווך גם מאסר שישקל ריצויו בעבודות שירות. ככל שבעבירת הגניבה עסקין ובשים לב למאות או שמא אלפי גזרי הדין בעבירות אלה, שברבים מהם, לשון המעטה, התביעה הסכימה לעונש של מאסר על תנאי, הרי נראה שאין מקום לערוך מחקר השוואתי בין גזרי הדין הרבים מאוד, כאמור אלפי גזרי דין, אך ורק כדי לעמוד במתווה שנקבע ומחוייב על פי תיקון 113 לחוק העונשין.

אלה העונשים שאני משית על הנאשמים:

על כל אחד מהנאשמים אני גוזר 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

על כל אחד מהנאשמים אני מטיל קנס בסך 1,500 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים, שווים חודשיים ורצופים שהראשון שבהם יהיה ביום 1/6/2015.

לא ישולם אחד מן התשלומים על ידי מי מהנאשמים יאסר ויתרת הקנס תעמוד לפרעון מיידי.

המוצגים, יעשה בהם על פי שיקול דעת הממונה על החקירה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ככל שהופקדו הפקדות בתיק מ"י 29872-06-13 הרי סכומי ההפקדות יועברו על חשבון הקנסות וככל שתהא יתרה היא תוחזר לאדם שהפקיד ההפקדה.

באין הפקדות כאמור, הוראת התשלומים והמאסר כאמור לעיל יחולו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי